

Sag, som han ikke har brugt. Det er ikke slet med Forsæt; men det kan jo overmaade let ske, naar saa mange Talere have havt Ordet, at man kan tage feil blandt dem, der have udtalt sig om et enkelt Punkt. Det, hvorfor jeg nu har begjært Ordet, er, at jeg vilde forvare mig mod, at jeg skulde have givet Lovforslaget en mildere Fortolkning, end det virkelig kan stiftede. Jeg tror ikke, at jeg ved mine Udtalelser paa nogen Maade har langt nogen anden Betydning ind i Lovforslaget end den, som det virkelig har, og som bør være Meningen. Ærede Medlemmer, der have havt Ordet, have derimod søgt at lægge en Betydning ind i Lovforslagets Bestemmelser, som efter min Formening ikke findes der, og det er imod dette, at jeg har udtalt mig. Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, havde en Betænkelighed ved Bestemmelsen i § 1; men han indrømmede, at der paahviler ikke Hesteieeren nogen Forpligtelse til at fremstille Hestene. Det behøver ikke at følge af Paragrafens Ord, at Hestene skulle fremstilles. Hesteieerne have den Forpligtelse paa Øvrighedens Forlangende at stille alle deres Heste til Raadighed, og forsaavidt det kræves, skulle Hestene fremstilles. Jeg kan ikke se, hvorledes Opgaven kan løses paa anden Maade, end det er foreslaaet i Paragrafen. Det er ganske vist, at i en enkelt Kommune kan en Mand blive berøvet alle sine Heste, og jeg skal tilføje, at der er den største Sandynlighed for, at de Ciere, der ere i Besiddelse af de bedste og værdifuldeste Heste, netop kunne være udsatte derfor. Naar der er Spørgsmaal om Kavalleriheste, vil man jo søge hen til de Giendomme, hvor der holdes Rideheste, og hvor man vil være sikkest paa at finde de Heste, der ere bedst egnede for Kavalleriet; men er der Heste, som Cierne kunne indvære under en Krig uden betydeligt Afkast, saa maa det vel netop være saadanne. Naar Hesteieeren forøvrigt strax efter at have afleveret sin Hest faar fuldt Bederlag, kan han jo skaffe sig en anden Hest i Stedet for den, der tages. Man stiller Billedet for fort frem, naar man tror, at det er mange Heste, der bliver Tale om. Vi behøve blot at se hen til, hvad der skete i Slutningen af 1863 og Begyndelsen af 1864. Det varierede efter Kommunernes Størrelse fra 3—5 Heste for hver, og 7 var vel Maximum, der blev leveret af de større Kommuner. Men det har virkelig ingen Betydning, selv om man kun ser hen til det Antal, der er mellem 6 og 10 Aar, som jeg maa indrømme ere de, man fortrinsovis vil udtage til Hæren i Tilfælde af en Krig.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, der har havt Ordet 2 Gange, har begjæret det paany. Hvis Afstemning ikke forlanges — skal jeg give ham det.

Ingerslev: Det er en ganske kort Be-

mærkning, jeg vil gjøre til det ærede Medlem for Alsborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) om Lovforslagets § 1, som det ærede Medlem er meget bange for. Jeg tror, at denne almindelige Bestemmelse er nødvendig, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse kan siges at indeholde Reglerne for Hestenes Værnepligt, ganske i Almindelighed taget. Vi maa have en almindelig Bestemmelse om Hestenes Værnepligt, naar vi overhovedet skulle faae fat paa dem. Vil det ærede Medlem sammenligne denne Bestemmelse med den tilsvarende Bestemmelse om Mændenes Værnepligt, vil han finde en almindelig Bestemmelse om, at alt muligt Mandskab fra 22 til 38 Aars Alderen er værnepligtigt, enten det duer til Krigstjeneste eller ei; de ere subsidiært værnepligtige, og det har ikke skræmmet os, og heller ikke det Foreliggende behøver at skræmme os, thi Fordelingsmaaden, Maaden, hvorpaa Byrden skal udredes, kommer senere. Man behøver derfor ikke at snuble over § 1. En Mand kan ganske vist miste alle sine Heste, og det gjælder navnlig om dem, der kun have en eller to Heste; men det er ikke nogen stor Ulykke, da vi ere et hestehandlende Land. Folk ville efter min Overbevisning ikke have noget Besenligt mod at aflevere deres Heste, da det jo altid bestemt kan siges, hvad der vil være fyldestgjørende Betaling.

Winther: Jeg skal blot udtale, at jeg ikke ønsker at forstaa paa Maade, som det ærede Medlem, der nu satte sig, forstod min tidligere Udtalelse. Jeg forklarede den selv nærmere, saaledes som jeg helst ønsker den forstaaet. I Overrigt paastaar jeg, at Ingen forekommer mig at have vist, hvor lidt nødvendig denne Lov er, i den Grad, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev). Han har netop paa beraabt sig den store Hesterigdom, som vort Land har, og det er jo aldeles aabenbart, at, naar Talen kun dreier sig om et Antal, der kommer til at svare til det, der sidst blev leveret, og som vi nu hørte af den ærede Minister var 6 eller 7 fra de større Kommuner, vil vor Hesterigdom være tilsværlig til i det givne Dieblis at staae Regjeringen det fornødne Antal, uden at vi, som jeg haaber at kunne sige, mange Aar i Forveien skulle behøve at vedtage en almindelig Lov om dette Punkt. Naar jeg før har sagt, at jeg Intet har imod, at et saadant Forhold ordnes ved en provisorisk Lov, og det ærede Medlem for Alsborg Amts 5te Valgkreds (Holm) deraf drog den Slutning, at jeg hellere vilde have det ordnet ved en provisorisk Lov end ved en almindelig Lov, er det en Feiltagelse. Nei, min Mening er, at jeg haaber, at Tilfældet slet ikke skal indtræde; men skulde det indtræde, staaer der mange ganske anderledes store Interesser paa Spil end den Ubehagelighed, der kan træffe de enkelte Hesteieere, og jeg har da Intet imod, at Forholdet ordnes ved en provisorisk Lov.